

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 107. Consensus Capituli, ubi requiritur, qualis esse debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quest. 107. Consensus Capituli, ubi requiritur, qualis esse debeat?

Resp. Primò: Debet esse præstitus à Capitularibus legitime in unum congregatis. Cum enim singuli seorsim sumpti non faciant Capitulum. Argum. c. unio. ne Sede vac. in 6. etiam consensus singulorum non est consensus aut Decretum Capituli vel Conventus. Delb. de immunit. eccl. p. 2. c. 17. du. 9. in resol. difficult. num. 9. Laym. in disp. Can. de reb. eccl. alienand. Th. 15. Pich. h. t. num. 2. Wiestn. h. t. num. 8. Hofst. & alii apud Sylv. v. alienatio q. 5. cum communiore contra eundem Sylv. Valq. de reditib. c. 2. §. 2. du. 12. num. 42. Tambur. de jure Abb. Tom. 3. d. 13. q. 4. num. 7. Bonacin. & alios censentes, quod consensus etiam seorsim præstitus à Capitularibus sit verè consensus Capituli. Sed neque verum est, ut volunt hi AA. quod consensus simul congregatorum sit proprius electionibus; cum etiam ad alios actus universitatum & collegiorum requiratur consensus collegialis seu collaudatio, hoc est, ut omnes simul juncti laudent & approbent actum; adeoque toties, quoties jura requirunt consensus Capituli, conventus, communitatis, de hoc consensu membrorum illius, in unum congregatorum intelligenda, ita ut non sufficiat ad validitatem actus consensus à singulis seorsim membris exquisitus & præbitus. Atque ita rectè statuerunt jura; cum alias, si actus. V. g. alienatio suffragii singulorum seorsim rogatis discerni posset, minus sepe liber, aut etiam communitati. V. g. ecclesie monasterio &c. noxius evaderet; Prælati seu superiore hæc omnia facilius obtinent in favorem sui & juxta voluntatem suam decerni.

2. Resp. Secundò: Debet esse præstitus à majore parte Capituli congregati seu Capitularium in Capitulo præsentium, sufficitque talis consensus, nulla habita ratione absentium. Quod enim major illa pars agit, Capitulum totum egisse censetur, trahente, pro ut debet, majore parte ad se minorem, c. 1. h. t. Abb. ibid. num. 5. Molin. de just. tr. 2. d. 468. num. 6. Delb. l. c. num. 6. & 7. Pich. l. c. Quod tamen ut procedat, requiritur, ut major pars sit simul sanior. Arg. cit. c. 1. dum ibi dicitur disjunctivè: *majoris vel sanioris partis*. Sed de hoc ex professo tit. seq. De cætero quandomam consensus ille debeat esse expressus, & quando tacitus sufficiat, dicitur melius ad *quest. seq.* hoc tamen hic notandum, quod, dum consensus ille vocatur c. 1. h. t. collaudatio, venit consensus expressus. Delb. l. c. num. 5. citatis Abb. Molin. Less. Bonac. Valq. &c.

Quest. 108. In quibus generatim necessarius sit, vel non sit consensus Capituli, & in quibus ejus ommissio præjudicet ecclesie?

1. **R**esp. Primò: Consensus Capituli Episcopo aliisque Prælati necessarius est, ita ut non sufficiat adhiberi consilium, in omnibus, in quibus ecclesie obligatio aliqua notabilis imponitur. V. g. ex deposito, fidejussione, mutuo, donatione, ut dicitur amplius in propriis eorum titulis. Item in omnibus negotiis, in quibus ecclesie & successoribus notabile præjudicium generari potest, quæ ad Prælatum & Capitulum simul spectant, aut hujus specialiter intereunt. Abb. in c. novit. h. t. n. 7. Laym. tr. de jurisdic. ordinar. num. 83. & th. mor. L. 1. tr.

4. c. 7. num. 2. Barbos. tr. de Can. & Dignit. c. 42. num. 14. ita ut in bonis patrimonialibus juribusque ad Prælatum in particulari spectantibus, neque consensus, neque Consilium Capituli necesse sit requiri. Uti etiam in minoribus negotiis, seu non valde notabile præjudicium creatibus Capitulo aut successori; præscindendo à consuetudine in contrarium consensus ille necessarius non est. Engels. h. t. num. 5. Vallens. num. 2. Wiestn. num. 26. Dico: præscindendo à consuetudine: quemadmodum enim alicubi vigere potest consuetudo legitime præscripta juri communi contraria, ut etiam in negotiis arduis Prælati procedere possit sine consensu Capituli, ut citati AA. ita etiam è contra vigere potest consuetudo, ut etiam in minoribus præjudicii negotiis hic consensus sit necessarius. Estque talis consuetudo, tam stans pro libertate Prælati, quam pro necessitate consensus etiam in minoribus diligenter attendenda, præsertim ubi ex rationabili causa introducta. Ruffenst. h. t. num. 25.

2. Resp. Secundò: In iis, quæ jure devolutionis agit Episcopus, consensus Capituli requirere non tenetur. Sequitur ex dictis; si enim in iis necessarium non est consilium, multò minùs necessarius est consensus Capituli, juxta limitationem tamen datam de consilio.

3. Resp. Tertiò: In iis, in quibus procedit Episcopus autoritate delegata, non eget consensu Capituli. ut Abb. Cardin. Anchar. apud Fagn. in c. ad audientiam. il. primo. de eccl. adific. n. 53. Siquidem Episcopus qua delegatus Sedis Apostolicæ nullam cum Capitulo habet communicationem. Distinguit tamen hoc ipsum Fagn. n. 54. ut procedat, dum Episcopus agit speciali jure specialis delegationis seu vi & potestate delegationis sibi hic & nunc specialiter delegata. Secus, si procedat jure ordinario delegationis, hoc est, potestate sibi constanter pro certis causis delegata à Papa vel vigore Concilii Tridentini.

4. Resp. Quartò: Ommissio consensus Capituli, seu actus à Prælati gestus sine eo in bonis ac juribus jam acquisitis nocere & præjudicare ecclesie seu conventui nequit. V. g. alienatio eorum quia talis actus sine consensu Capituli gestus est invalidus & nullum effectum habet. E contra nocere potest in rebus quærendis. V. g. repudiatio donationis oblatæ ecclesie facta sine consensu Capituli; quia talis renunciatio Prælati solius sine consensu Capituli valet, & hinc notet. Gl. in c. ult. 16. qu. 6. Legistæ in L. jubemus. Abbat. & Canonistæ, in c. tua. h. t. & alii quos citat & sequitur Laym. th. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 6.

Quest. 109. An & qualiter requiratur Consensus Capituli ad alienationem rerum Ecclesie?

1. **R**esponder primo ad quætionem in genere sub distinctione cum Abb. Joan. Andr. Cardin. Imol. & aliis à se citatis Fagn. in c. pastoralis. h. t. num. 10. ad alienationem, quæ fit ex necessitate juris, seu quam jus fieri præcipit, non requiri consensus Capituli; secus ad alienationem voluntariam, qualem adhuc esse dicit alienationem, quæ fit citra tale præscriptum juris, etsi alias fiat ob necessitatem vel utilitatem ecclesie. Alienationis necessaria exemplum ponit; dum Episcopus construxit ecclesiam, ad quam dotandam quia tenetur juxta c. cum sit. de consecrat. eccl.;